

skal gaa den Vej, vil det altid være forbunden med megen Banskælighed, selv om Krigsbestyrelsen har den største Øyst til at vise Velvilje i saa Henseende. Som sagt jeg skal være tilfreds med den højtærede Ministers Svar, naar deri ligger, at der forogsøvis vil blive truffet Foranstaltninger overensstemmende med det Løfte, som den højtærede Minister har givet.

N. Jensen: Jeg skal ikke blande mig videre i det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertelsen) om de nævnte Ulemper ved Feltøvelser ude paa Markerne, i det jeg gaar ud fra efter den Udtalelse, vi fik foreleden fra den ærede Ministers Side, at der vil blive gjort Forsøg paa at opnaa Overenskomst paa dette Omraade. — Hvad angaar det Spørgsmaal, som blev fremdraget af den ærede sidste Taler angaaende Tæpper til Tropper, der ere indbakterede naar i Nærheden af Garnisonen, da sagde det ærede Medlem, at der er bleven stillet Fordring fra de overordnede Side om 50—60 Tæpper i Løbet af ganske kort Tid. Jeg tror ikke, man har Ret til at stille et saadant Forlangende i Henhold til de gældende Bestemmelser om Indbaktering. At man har gjort det, og at Kvarterværterne have søgt saa vidt muligt at imødekomme et saadant Forlangende ligger deri, at man gerne vil gøre det saa bekvemt for Soldaterne, som man overhovedet kan det, og naar der saa fra Krigsbestyrelsens Side kan blive taget det Hensyn til, at man ogsaa fra overordnet Side vel at mærke, vil udlåne Tæpper, naar dette kan lade sig gøre uden alt for stort Besvær, tror jeg, det vil gøre stor Nytte. Men som sagt, der findes ikke noget i Forordningerne eller Bestemmelserne om Indbaktering, der giver Ret til at stille et saadant Forlangende, navnlig over for de Kantonnementer, som der her Tale om. Jeg vilde gerne til lige gøre en Bemærkning, der er foranlediget ved, at et Par ærede Medlemmer have henvendt sig til mig med Hensyn til den Bestemmelse her i Lovforslaget, der angiver, hvilken Betaling Officererne skulle give. Der staar, at paa Ankomstdagen skulle de give for hele Dagens Bespisning 1 Kr. Man har nu ikke været klar over, hvorledes det skal forstaaes, og om Værterne skal fortsætte de øvrige Dage for en lignende Betaling. Dette afhænger imidlertid fuldstændig af en Overenskomst mellem vedkommende Officerer og Kvarterværterne, og kan en saadan Overenskomst ikke naas, ja saa sker Sagen paa den Maade, at Officererne faa

deres Naturalforplejning bragt til Stede, og saa maa Kvarterværterne finde sig i at udlåne Kogekar o. s. v. samt levere Brændsel, for at Maden kan blive tilberedt. Naar denne Ordning kun er fastsat for selve Ankomstdagen, saa er det sket, fordi der ikke er givet Lejlighed til i Forvejen at træffe Afgørelse om, hvor meget vedkommende Officer skal yde for Bespisning denne Dag. I øvrigt har Udvalget set saaledes paa Sagen, at det heldigste er, naar der træffes en Overenskomst angaaende dette Forhold, og den vil i de fleste Tilfælde let kunne træffes.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg tror, at det ærede Medlems Bemærkning over for Officerernes Forplejning er rigtig, men jeg vilde gerne udtrykke det paa en anden Maade. Sagen er den, at Forpligtelsen for Kvarterværterne til at levere Officererne — Naturalforplejning vil jeg sige for at bruge det sædvanlige Soldaterudtryk — gælder kun paa Ankomstdagen; det er deri, det ligger.

J. Sage: Hvis det forholder sig saaledes, som den ærede Ordsfører udtalte, at der ikke er nogen Forpligtelse for Beboerne til at skaffe Tæpper, kunne Beboerne slaa sig til Ro i saa Henseende ved blot at gøre det mest mulige, men jeg tror, det opfattes i hvert Fald af Folk som en moralsk Forpligtelse at skaffe de fornødne Tæpper. Men Soldaterne kunne ikke slaa sig til Ro. Den ærede Krigsminister udtalte ganske vist, at det skulde saa meget som muligt ligne de virkelige Forhold i Felten, og den Betragtning skal jeg naturligvis ikke kritisere i Almindelighed, men det forekommer mig dog, at navnlig almindelige Sundhedshensyn bør iagttages, selv om det saa kommer til at ligne Livet i Felten lidt mindre ved saadanne Lejligheder. Naar man har oplevet at se Soldaterne den ene Regndag efter den anden komme hjem med gennemblødte Klæder og gennemblødte Kapper, og ikke have andet at dække sig med end den bare Halm, saa forekommer det mig, at det er af den Slags Ting, som man under Feltforhold ikke beklager sig over, fordi der nytter det aldeles ikke at beklage sig derover, men som man i Fredstid nok kunde ønske lidt bedre Ordning. Det bliver altsaa ikke af Hensyn til Beboerne, men af Hensyn til Soldaterne, at jeg kunde ønske, at dette Spørgsmaal kunde finde en bedre Ordning, men for Resten kan jeg slaa mig til Ro med den højtærede Krigsministers velvillige Udtalelse, idet jeg haaber, at den maa komme til at sætte Frugt.